

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/189/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413206472
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6413206472.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu Z. Y., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom N. XX, XXX XX X., zastúpeného splnomocneným zástupcom K. P., s trvalým pobytom S. G. G., s adresou na doručovanie písomností N. XX, XXX XX G. G., proti žalovaným 1/ MARBOS, s.r.o., so sídlom Podhorská 334/2, 966 22 Lutilla, IČO: 36 699 811, 2/ PIAL, s.r.o., so sídlom Budovateľská 9, 966 22 Lutilla, IČO: 44 526 563, obidvaja právne zastúpení JUDr. Luciou Sklenárovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Ul. SNP 94, 965 01 Žiar nad Hronom, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 6C/82/2013-267 zo dňa 23. 11. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaní 1/ a 2/ majú voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. 1. Okresný súd Žiar nad Hronom ako súd prvej inštancie (ďalej aj „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) v poradí druhým rozsudkom zo dňa 23. 11. 2017 žalobu žalobcu o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam zamietol (I. výrok). Žalovaným 1/ a 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok). Zároveň zrušil predbežné opatrenie nariadené uznesením zo dňa 26.06.2013 č.k. 6C/82/2013-88 (III. výrok).

1. 2. V úvode odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančný súd konštatoval, že žalobca sa žalobou, ktorú v priebehu sporu zmenil, domáhal určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorú uzavrel dňa 07.03.2013 ako predávajúci so žalovanými 1/ a 2/ ako kupujúcimi, a taktiež určenia neplatnosti článku 4. 2 predmetnej kúpnej zmluvy, s tým, aby mu bolo uložené vrátiť každému zo žalovaných 1/ a 2/ polovicu zo sumy 36.000,- Eur ako kúpnej ceny. Zároveň sa domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k.ú. N., ktoré boli predmetom uvedenej kúpnej zmluvy.

1. 3. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančný súd poukázal na to, že pôvodne vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 6C/82/2013-218 zo dňa 22. 10. 2015 tak, že určil, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností uvedených vedených na LV č. XXX k. ú. N., Q. N., okres L. J. E., ako CKN parcela č. XX/X orná pôda o výmere XXX m², č. XX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², č. XX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m², č. XX záhrady o výmere XXX m², č. XX/X záhrady o výmere XXX m², č. XX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m² a stavby rodinného domu súp. číslo XX na parcele č. XX/X a súp. číslo XXX hospodárska budova postavená na parcele č. XX/X (ďalej len „predmetné nehnuteľnosti“) a vo zvyšku žalobu zamietol, a vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Následne poukázal na odôvodnenie tohto (v poradí prvého prvoinštančného rozsudku) a na skutočnosť, že tento jeho rozsudok bol na základe odvolania

žalovaných 1/ a 2/ uznesením odvolacieho súdu - Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.06.2017 č.k. 12Co/148/2016-245 zrušený vo výroku o určení vlastníctva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam a v závislom výroku o trovách konania, a v tomto rozsahu mu bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôsledku toho zostalo predmetom sporu už len určenie vlastníctva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam.

1. 4. V ďalšom konaní prvoinštančný súd doplnil dokazovanie „o rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 03.02.2016 č.k. 5C/37/2014-167 (právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23.11.2016 č.k. 15Co/163/2016-197) doložený žalovanou stranou v rámci odvolacieho konania a tiež o vyjadrenie súdnej exekútorky JUDr. Pračkovej zo dňa 20.11.2017 (navrhnuté na vykonanie tiež žalovanými)." Zároveň konštatoval: „Ďalšie dokazovanie už predtým navrhované žalobcom súd nevykonával, pretože bolo nadbytočným pokiaľ ide o listiny týkajúce sa listu vlastníctva č. XXX k.ú. N. a pokiaľ sa týka exekučných spisov, v rámci ktorých konaní boli voči žalobcovi vymáhané jednotlivé nároky nebankovou spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., odvolací súd vytkol v zrušujúcom uznesení tunajšiemu súdu, že prekročil svoju právomoc, keď hodnotil právoplatné a vykonateľné rozhodnutia bez toho, aby boli predmetom tohto konania. Preto v situácii, kedy tieto rozhodnutia tunajší súd nemohol hodnotiť, teda prihliadať na ne, tieto dôkazy (spisy) nevykonával."

1. 5. V súvislosti so samotným odôvodnením napadnutého rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol: „Ako už tunajší súd uviedol a zdôvodnil v zrušenom rozsudku zo dňa 22. 10. 2015, stranami uzavretá kúpna zmluva je platným právnym úkonom so všetkými formálnymi aj obsahovými náležitosťami, t.j. je platným právnym úkonom podľa § 588 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

V tomto smere k žiadnej zmene skutkového stavu po rozhodnutí rozsudkom zo dňa 22. 10. 2015 nedošlo a ani odvolací súd nekonštatoval, že by kúpna zmluva trpela určitým nedostatkom spôsobujúcim jej neplatnosť, resp. že by sa tunajší súd nedostatočne vysporiadal s námietkami formulovanými žalobcom voči jej platnosti. Súd preto odkazuje na relevantnú časť odôvodnenia rozsudku zo dňa 22. 10. 2015 bez potreby opätovne opakovať to isté. (...).

Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku platí, že ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Vzhľadom na nezmenený skutkový stav (v prospech žalobcu) bol tunajší súd vychádzajúc z uvedeného ustanovenia viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v tom, že neboli splnené hmotnoprávne podmienky na to, aby žalobca v zmysle § 49 Občianskeho zákonníka od platne uzavretej kúpnej zmluvy odstúpil. V tomto smere súd poukazuje na dôvody uvedené krajským súdom v zrušujúcom uznesení, pre ktoré nemôže odstúpenie od kúpnej zmluvy žalobcom obstať ako platný právny úkon, z čoho súd musí vyvodiť len ten záver, že odstúpenie je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s ust. 49 Občianskeho zákonníka, pretože dôvody na odstúpenie od kúpnej zmluvy na strane žalobcu neexistovali. Už je preto podľa súdu nadbytočným hodnotiť a skúmať postup žalobcu, ktorý po uzavretí kúpnej zmluvy od nej odstúpil.

Skôr naopak, skutkový stav sa zmenil po doplnenom dokazovaní v prospech žalovanej strany, pretože jednak z vyjadrenia exekútorky JUDr. Pračkovej vyplýva, že znalecký posudok č. 10/2013 vypracovaný znalkyňou F. E. pre konanie EX 146/2012 žalobca nenamietal a jednak medzičasom bolo v neprospech žalobcu právoplatne ukončené aj konanie tunajšieho súdu sp. zn. 5C/37/2014, v ktorom sa žalobca neúspešne domáhal zrušenia uznesenia o schválení zmiernu v konaní sp. zn. 6C/29/2012 (konanie sa týkalo nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalobcovi v súvislosti s neplatnosťou kúpnej zmluvy zo dňa 26.02.2009, ktorá bola konštatovaná v konaní sp. zn. 6C/189/2010).

Z uvedených dôvodov súd žalobu (ohľadne určenia vlastníctva žalobcu k nehnuteľnostiam na LV č. XXX k.ú. N.) ako nedôvodnú zamietol, pretože žalobca od platne uzavretej kúpnej zmluvy síce odstúpil, ale v prípade odstúpenia sa jednalo o absolútne neplatný právny úkon."

1. 6. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania odôvodnil súd prvej inštancie aplikáciou ustanovenia § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a v celom rozsahu úspešným žalovaným priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 %.

1. 7. V závere odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančný súd konštatoval, že nakoľko žalobu zamietol, podľa § 335 ods. 1 v spojení s § 471 ods. 1 CSP súčasne zrušil predbežné opatrenie, ktoré nariadil uznesením zo dňa 26. 06. 2013 č.k. 6C/82/2013-88 (t.j. podľa vtedy účinných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku aplikovaného do 01. 07. 2016).

2. 1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. 2. V odôvodnení odvolania namietal, že prvoinštančný súd porušili jeho práva tým, že ho no súdne pojednávanie riadne nepredvolal a vo veci konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, nakoľko na pojednávanie predvolal iba jeho zástupcu, ktorý sa na pojednávaní bez ospravedlnenia nezúčastnil. V dôsledku toho bolo konanie pred prvoinštančným súdom nezákonné, nakoľko sa nemal možnosť vyjadriť k predloženým novým dôkazom, na ktoré sa prvoinštančný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku odvoláva.

2. 3. V súvislosti so svojím zástupcom ďalej uviedol, že prvoinštančný súd bol povinný postupovať podľa § 89 ods. 2 CSP (t. j. nepripustiť zastupovanie), nakoľko ním zvolený zástupca nemá právnické vzdelanie a opakovane vystupuje v rôznych súdnych konaniach.

2. 4. Okrem toho namietal, že právne závery a závery o skutkovom stave sú z hľadiska pravdivosti a dôveryhodnosti neudržateľné, nakoľko ich prvoinštančný súd vyvodil z nových dôkazov a na základe „poučenia KS 12Co/148/2016-245 zo dňa 30. júna 2017, ktoré považuje za nezákonné, nakoľko KS nepravdivo konštatuje, že žalobca doteraz nedokázal, že bol v tiesni a že podmienky predaja boli pre neho nápadne nevýhodné. V skutočnosti to žalobca plne dokázal a Krajský súd sa nezákonne dožadoval, aby z dôkazov OS vyvodil iný právny záver, ktorý je v priamom rozpore s vykonanými dôkazmi.“

2. 5. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia žalobca de facto zopakoval tvrdenia uvádzané v žalobe a v doterajšom priebehu konania a tvrdenia týkajúce sa iných konaní.

3. 1. Žalovaní 1/ a 2/ (prostredníctvom právnej zástupkyne) vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. 2. Konštatovali, že s odvolaním žalobcu a jeho dôvodmi nesúhlasia a v celom rozsahu sa stotožňujú so závermi súdu prvej inštancie. Odvolanie považujú za účelové, v snahe oddialiť právoplatnosť rozhodnutia. Namietali odvolací argument žalobcu, že prvoinštančný súd porušil jeho práva tým, že ho nepredvolal na pojednávanie. V tejto súvislosti poukázali na to, že na pojednávanie bol predvolaný jeho zástupca, ktorý ho vo veci zastupoval v celom konaní a zo žiadneho podania nie je zrejmé, že by žalobca bol svojmu zástupcovi vypovedal plnú moc na zastupovanie. Z uvedeného dôvodu je zrejmé, že prvoinštančný súd doručoval predvolanie na pojednávanie zvolenému zástupcovi žalobcu v súlade s ustanovením § 110 CSP. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že prvoinštančný súd bol povinný postupovať podľa § 89 ods. 2 CSP, nakoľko ním zvolený zástupca nebol spôsobilý ho zastupovať uviedli, že i toto tvrdenie považujú za účelové, pretože doposiaľ žalobca nikdy nenamietal nespôsobilosť svojho zástupcu a doposiaľ mu neodvolal plnú moc. To, že jeho zástupca nemá právnické vzdelanie nie je v rozpore s ustanovením § 89 ods. 1 CSP, pretože pokiaľ sa na konanie nevzťahuje povinné zastúpenie advokátom, môže sa dať strana zastúpiť aj inou osobou - tzv. všeobecným zástupcom. Všeobecný zástupca nemusí mať právnické vzdelanie ani inú odbornú kvalifikáciu. Z toho vyplýva, že splnomocnenie môže byť udelené ktorejkoľvek fyzickej osobe, ktorá má procesnú spôsobilosť v zmysle § 67 CSP, t. j. ak má spôsobilosť na právne úkony. Žalobca nepreukázal, že by jeho zástupca nemal spôsobilosť na právne úkony.

3. 3. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalovaní 1/ a 2/ uviedli, že žalobca mal možnosť navrhnúť dôkazy v rámci opätovného konania na súde prvej inštancie, čo však neurobil.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaných 1/ a 2/ k jeho odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. 1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. 2. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil, pričom v súlade s ustanovením § 391 ods. 2 CSP vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu uvedeného v jeho uznesení č.k. 12Co/148/2016-245 zo dňa 30. júna 2017. Z odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Odvolací súd teda konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada s relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

8. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne pre tento spor relevantné skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd pri rozhodnutí nezaoberal a v odôvodnení rozhodnutia nevyšporiadal.

9. 1. Odvolací súd v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP preto reaguje len na de facto jediný konkrétny odvolací dôvod a to že prvoinštančný súd porušili jeho právo na spravodlivý proces tým, že ho „na súdne pojednávanie riadne nepredvolal a vo veci konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, nakoľko na pojednávanie predvolal iba jeho zástupcu, ktorý sa na pojednávaní bez ospravedlnenia nezúčastnil" a „v dôsledku toho bolo konanie pred prvoinštančným súdom nezákonné, nakoľko sa nemal možnosť vyjadriť k predloženým novým dôkazom, na ktoré sa prvoinštančný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku odvoláva."

9. 2. Odvolací súd konštatuje, že uvedená argumentácia žalobcu uvedená v odvolaní je skutkovo a právne nedôvodná. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žalobca udelil K. P. plnomocenstvo na zastupovanie v tomto spore podľa v tej dobe platného a účinného ustanovenia § 24 Občianskeho súdneho poriadku (aktuálne § 89 CSP). Na základe tejto skutočnosti prvoinštančný súd v súlade s ustanovením § 110 ods. 1 prvá veta CSP (podľa ktorého, ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi) zaslal predvolanie na pojednávanie konané dňa 23. 11. 2017 o 13,30 hod. uvedenému splnomocnenému zástupcovi žalobcu a právnej zástupkyňi žalovaných 1/ a 2/, teda samotným stranám sporu predvolanie na pojednávanie nedoručoval. Splnomocnenému zástupcovi žalobcu bolo toto predvolanie na pojednávanie doručované do vlastných rúk na jeho korešpondenčnú adresu (N. XX, XXX XXG. G.). Splnomocnený zástupca žalobcu toto predvolanie na pojednávanie prevzal osobne dňa 26. 10. 2017 (viď doručka pripojená k č.l. 254 spisu). Na základe toho odvolací súd konštatuje, že v súvislosti s predvolaním strán sporu na uvedené pojednávanie nedošlo zo strany prvoinštančného súdu k žiadnemu procesnému pochybeniu. Samotná skutočnosť, že splnomocnený zástupca žalobcu, ktorému (ako bolo konštatované vyššie) bolo nad akúkoľvek pochybnosť predvolanie na uvedené pojednávanie riadne doručené, samotného žalobcu o pojednávaní neupovedomil a ani sám sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil, je z hľadiska dodržania práva na spravodlivý proces irelevantná, pretože v tomto prípade nevedomosť žalobcu o termíne pojednávania nebola zapríčinená prvoinštančným súdom, ktorý dodržal zákonný procesný postup, ale bola spôsobená výlučne na žalobcovej strane tým, že ním zvolený splnomocnený zástupca ho o termíne pojednávania, o ktorom mal vedomosť, neinformoval.

9. 3. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s ďalším argumentom žalobcu, že prvoinštančný súd bol povinný postupovať podľa § 89 ods. 2 CSP (t. j. nepripustiť zastupovanie), nakoľko ním zvolený zástupca nemá právnické vzdelanie a opakovane vystupuje v rôznych súdnych konaniach. Z ustanovenia § 89 ods. 1 CSP vyplýva: Strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Podľa ustanovenia § 89 ods. 2 CSP, ak zvoleným zástupcom podľa odseku 1 nie je advokát, súd uznesením, ktoré doručí zastúpenej strane, rozhodne, že zastúpenie podľa odseku 1 nepripúšťa, ak zástupca zjavne nie je spôsobilý na riadne zastupovanie alebo ak zástupca vystupuje vo viacerých konaniach. Z citovaných ustanovení vyplýva, že v sporoch (resp. v konaniach), v ktorých nie je príslušným procesným predpisom určené obligatórne zastúpenie advokátom, sa strana sporu môže nechať zastúpiť i tzv. všeobecným zástupcom podľa vyššie citovaného ustanovenia § 89 ods. 1 CSP. Súd takéto zastúpenie uznesením nepripustí len v prípade, ak má preukázané splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z citovaného ustanovenia §

89 ods. 2 CSP, teda konkrétne, že zástupca zjavne nie je spôsobilý na riadne zastupovanie, alebo ak opakovane vystupuje ako zástupca vo viacerých konaniach. Z obsahu spisu nemožno vyvodiť, že by žalobcom zvolený všeobecný zástupca bol zjavne nespôsobilý na riadne zastupovanie, a taktiež ani to, že by opakovane vystupoval ako zástupca vo viacerých (napr. v troch a viac) neukončených konaniach. V konečnom dôsledku, žalobca okrem predmetného odvolania nikdy nespochybňoval spôsobilosť ním zvoleného zástupcu a ani ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu o jeho odvolaní z obsahu spisu nevyplýva, že by mu plnomocenstvo odvolal.

10. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

11. Žalovaní 1/ a 2/ boli v tomto odvolacom konaní úspešní a preto im odvolací súd podľa § 396 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov X : X.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).